



text Michal Stupka **foto** autor a Aleš Linhart

VÝSLAP NA BORŮVKOVOU HORU MOHL NĚKOHO ODRADIT SVÝM TUČNÝM PŘEVÝŠENÍM, TO VŠAK NENÍ PŘÍPAD NAŠEHO DRUHÉHO VÝLETU. TO SE JEN POVEZEME Z MÍRNÉHO KOPEČKA, UŽIJEME SI HRAVÉHO KLIČKOVÁNÍ MEZI STROMY PODÉL POTOKA, KTERÉ ZVLÁDNE I SPORTOVNĚJŠÍ BABIČKA, POTĚŠÍME OKO VÝHLEDY NA SKALNÍ MÍSY A NAKONEC SPOČINEME U RYBNÍKA UPROSTŘED LESŮ.



U Plavného rybníka nedaleko Černé vody najdete altán s vestavěným krbem a grilem – stačí vzít do batohu pár špekáčku a repellent

Po stezce kolem Černého potoka

Ano, i takové jsou Rychleby, konkrétně krajina mezi Vidnavou a Černou Vodou. Lesy navíc ještě skrývají mnohé zatopené lomy s průzračnou vodou, a samozřejmě je to ráj houbařů. My jsme tady ale hlavně na kolech, jsme tady celá rodina a chceme si to patřičně užít. Černá Voda se stala mezi

pravověrnými bikery pojmem již od prvního kopnutí krumpáčem party pod vedením současného starosty Černé Vody, Pavla Horníka. Jeho projekt Rychlebských stezek pro terénní cyklisty představuje ve svém oboru republikový unikát, ale o tom dnes psát nebudeme. Jedna ze stezek rozlehlého areálu, a je to

zrovna ta nejnovější, je určena i běžným smrtelníkům na normálních horských kolech, kteří pro svou jízdu nepotřebují chrániče, helmy „integrálky“ ani závratné zdvihy tlumičů. A tato stezka bude tvořit část dnešního výletu.

Startujeme z Černé Vody, ospalé vesničky na úpatí

Sokolského hřbetu. Již první pohled na náves ale naznačuje, že je tady něco jinak. V jiné podobné vesnici určitě nestojí vybavená půjčovna kol se servisem, plná nejnovějších modelů. Tatínkům to určitě nedá, nějakého toho „péráka“ si půjčit, ale nechte na hlavě, nečekají nás žádné závratné terény. Po vjezdu do lesa a po prvních metrech stezky si uvědomíme, že jedeme vlastně po zpevněnce. Nemá ovšem šířku nákladní tatry, ale tak kolem půl metru. Klikatí se mezi stromy, kořeny a kameny, houpá se hravě směrem k mělkému údolí Černého potoka. Potok je spíš již říčka a volně meandruje lesem. Stezka nevede v žádném případě po rovině, monotónní šlapání

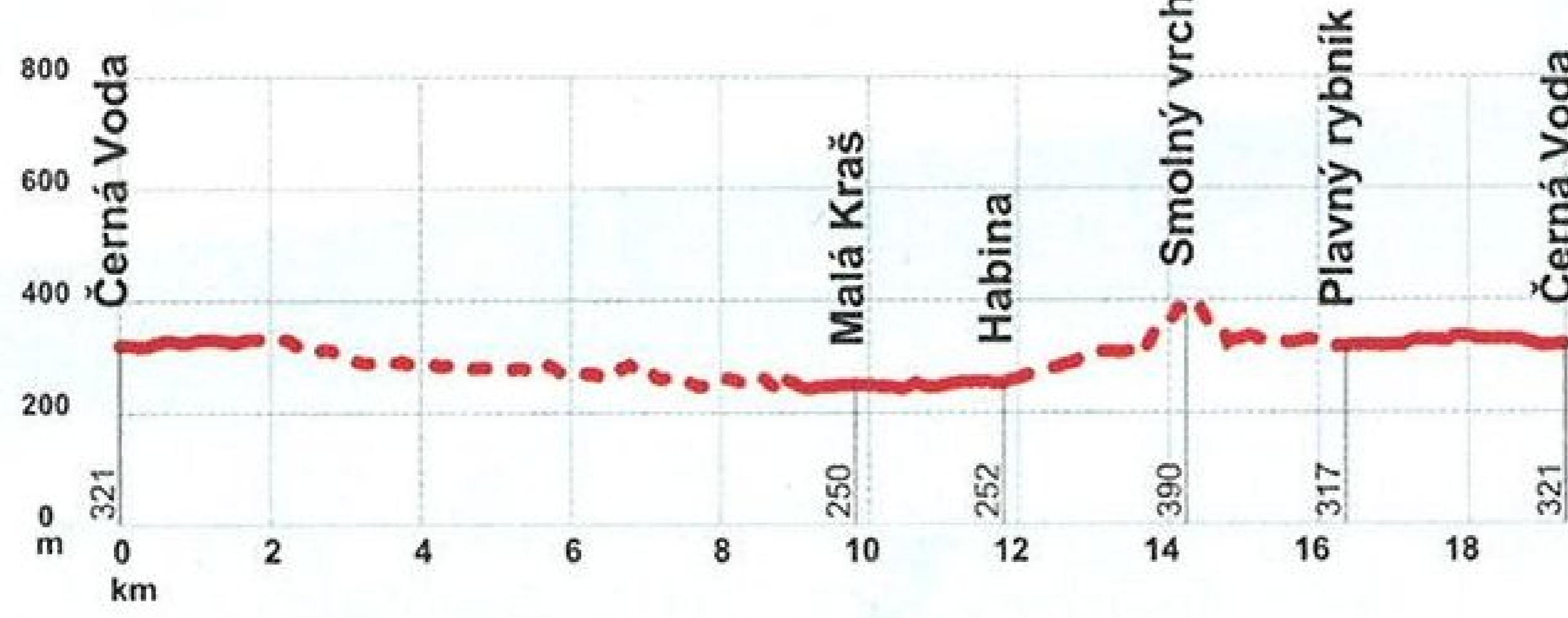
známé z příměstských cyklostezek v žádném případě nečekejte. Stezka nedá oddechnout vaší koncentraci, ale únavná v žádném případě není, sami se přistihnete, jak podvědomě zrychlujete. Děti říčí nadšením, zprvu skeptický výraz babičky mizí zalit ruměncem požitku z krásné přírody a jízdy v ní. Stezka nepřináší žádné technické záludnosti, mostky přes potok či lávky překonávající větší terénní nerovnosti navozují dojem lázeňského „špacírgangu“. Poslední zatáčky, objížďka sportovního areálu a jsme v Malé Kraši, části Vidnavy. Nejbližší hospoda U Sysla je sice trochu mimo trasu, ale po tak příjemném zážitku vyschne v hrdle.

Zpět jedeme po zelené značce, stezka kolem potoka je v zájmu bezpečnosti jednosměrná. Nuda nás však nečeká, naopak, po cestě je nespočet míst, kde se zastavit. Hned vedle cesty je jeden z mnoha zatopených lomů, lákajících ke koupání. Pokud nepřeje počasí, můžeme aspoň vytlačit kola na Smolný vrch, kde lze obdivovat zaoblené hrany skalních tvarů přírodní rezervace Venušiny misky. A nakonec nedaleko Černé Vody dorazíme k velkým rybníkům. Na turisty jsou i tady připraveni, stojany na kola z velkých klád a altánek s přírodním grillom zvou k odpolednímu pikniku. No prostě Rychleby nejsou záležitostí na jeden víkend.

Když pomineme jejich relativní nedostupnost, mají nám co ukázat. A podle toho, jak se daří nadšencům v Černé Vodě, bude tady toho k objevování stále víc.



Žulové Venušiny misky lze navštívit na Smolném vrchu



Povrch klikatící se stezky je zpevněn šotolinou

